

Sygn. akt: XI Ns 1773/15

POSTANOWIENIE

Dnia 16 marca 2018 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu XI Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Magdalena Kirow-Kotas

Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Mirosława Prusaczyk

po rozpoznaniu w dniu 12 marca 2018 r. w Toruniu na rozprawie

sprawy z wniosku E. O.

z udziałem J. O.

o podział majątku wspólnego

postanawia:

I. ustalić, że w skład majątku wspólnego E. (...) wchodzi:

1. spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego położonego w T. przy ul. (...), pozostające w zasobach Spółdzielni Mieszkaniowej Na (...) w T. o wartości 214.800zł (dwieście czternaście tysięcy osiemset złotych);
2. wierzytelność z tytułu pożyczki udzielonej w trakcie trwania małżeństwa stron przez E. O. jej bratu w kwocie łącznej 22.440zł (dwadzieścia dwa tysiące czterysta czterdzieści złotych);
3. kwota uzyskana z tytułu sprzedaży przez E. O. pojazdu marki M. (...) o numerze rejestracyjnym (...) w wysokości 5.000zł (pięć tysięcy złotych);

II. oddalić wniosek J. O. o ustalenie nierównych udziałów;

III. ustalić, że J. O. w trakcie trwania wspólności ustawowej poniósł nakład z majątku osobistego na majątek wspólny w wysokości 178.284 zł (sto siedemdziesiąt osiem tysięcy dwieście osiemdziesiąt cztery złote);

IV. ustalić, że E. O. po ustaniu wspólności ustawowej poniosła nakłady z majątku osobistego na majątek wspólny w łącznej kwocie 27.521,75 zł (dwadzieścia siedem tysięcy pięćset dwadzieścia jeden złotych siedemdziesiąt pięć groszy);

V. dokonać podziału majątku wspólnego stron w ten sposób, że wszystkie składniki majątku wspólnego opisane w punkcie I o łącznej wartości 242.240 zł (dwieście czterdzieści dwa tysiące dwieście czterdzieści złotych) przyznać na wyłączną własność E. O.;

VI. zasądzić od E. O. na rzecz J. O. tytułem spłaty jego udziału w majątku wspólnym oraz rozliczenie nakładów kwotę 202.741,13 zł (dwieście dwa tysiące siedemset czterdzieści jeden złotych trzynaście groszy) płatną w dwóch ratach: pierwsza rata w kwocie 30.000 zł (trzydzieści tysięcy złotych) płatna w terminie trzech miesięcy od

daty uprawomocnienia się postanowienia, druga rata w kwocie 172.741,13 zł (sto siedemdziesiąt dwa tysiące siedemset czterdzieści jeden złotych trzynaście groszy) płatna w terminie półtora roku od daty uprawomocnienia się postanowienia, z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia w płatności do dnia zapłaty każda z rat;

VII. nakazać J. O. aby opuścił, opróżnił i wydał E. O. lokal opisany w punkcie I postanowienia w terminie 14 dni od daty uprawomocnienia się postanowienia;

VIII. orzec o braku uprawnienia J. O. do lokalu socjalnego;

IX. oddalić wnioski stron w pozostałym zakresie;

X. zwrócić z zaliczek na rzecz E. (...) kwoty po 600,38 zł (sześćset złotych trzydzieści osiem groszy) tytułem nadpłaconych zaliczek na opinię biegłego;

XI. ustalić, że każda ze stron ponosi koszty związane ze swoim udziałem w sprawie.

Sygn. akt: IX Ns 1773/15

UZASADNIENIE

Wnioskodawczyni E. O. wystąpiła do tutejszego Sądu z wnioskiem o podział majątku wspólnego nabytego w trakcie trwania wspólności ustawowej z J. O. . Podała, że w skład majątku wspólnego wchodzi spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego, położonego w T. przy ulicy (...) o powierzchni użytkowej 64 m² i wartości rynkowej 182.270 zł oraz dwa samochody : marki F. (...) o wartości 5.000 zł i marki M. (...) o wartości 5.000 zł. Zażądała przyznania jej na własność spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu oraz samochodu marki M. (...) ze spłatą odpowiedniej kwoty na rzecz J. O. . Jednocześnie wniosła o ustalenie, że poniosła nakłady z majątku osobistego na majątek wspólny w wysokości stanowiącej równowartość połowy kosztów utrzymania mieszkania począwszy od września 2011 roku do maja 2017 roku oraz w postaci spłaty kredytu normatywnego obciążającego lokal mieszkalny, w tym połowę przypadającą na J. O. za ten sam okres. Ponadto wniosła o rozłożenie zasądzonej na jego rzecz spłaty na trzy roczne raty. Zażądała także zwrotu nakładów jakie poczyniła na majątek osobisty J. O., poprzez opłacanie czynszu związanego z lokalem mieszkalnym położonym we W., w którym małżonkowie zamieszkiwali wspólnie w latach 1999 – 2005 oraz ustalenie, że nakład J. O. na majątek wspólny wyniósł 95.000 zł.

W ostatecznie zmodyfikowanej odpowiedzi na wniosek J. O. wniósł o podział majątku wspólnego i ustalenie, że w jego skład wchodzi wyłącznie spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego przy ulicy (...) o wartości rynkowej ustalonej przez biegłego sądowego. Zażądał, aby przedmiotowe prawo zostało przyznane jemu, z uwagi m.in. na problemy E. O. z płynnością finansową . Równocześnie wniósł o ustalenie nierównych udziałów stron w majątku wspólnym w proporcjach 3/4 do 1/4, z uwagi na fakt, że E. O. przez cały okres trwania małżeństwa trwonila wspólny majątek oraz nie przyczyniała się do jego powstania. J. O. wniósł też o ustalenie, że dokonał nakładu z majątku osobistego na majątek wspólny w wysokości 153.000 zł, oraz że E. O. dokonała bez jego wiedzy z majątku wspólnego darowizn na rzecz swojego brata w wysokości 20.940 zł oraz 1.500 zł. Zakwestionował również jej żądanie rozliczenia nakładów poczynionych przez nią w postaci spłat kredytu normatywnego oraz opłat za lokal mieszkalny, wskazując , że od 2011 roku nie mieszka w tym lokalu lecz przebywa w Holandii. J. O. zażądał także zwrotu kwoty 500 zł, którą na początku małżeństwa przeznaczył na uregulowanie długu małżonki . Zakwestionował też wskazaną przez nią wartość pojazdu marki F. (...) i wskazał, że pojazd ten został zbyty w trakcie trwania wspólności ustawowej, w przeciwieństwie do pojazdu M. (...) , który E. O. zbyła już po rozwodzie stron i to - w ocenie uczestnika - za cenę wyższą niż wskazana w umowie sprzedaży.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 11 września 1999 roku we W. E. (...) zawarli związek małżeński. Małżonkowie nie zawierali żadnych umów majątkowych, ani nie określali swoich udziałów w majątku wspólnym odmiennie od zasad ustawowych. Co do zasady pracą zarobkową w małżeństwie stron zajmował się J. O.. E. O. zajmowała się domem i opiekowała dziećmi, choć

kilkukrotnie podejmowała ona również pracę zarobkową. Przez cały okres trwania małżeństwa strony akceptowały taki układ. Ze związku stron zrodziło się dwoje dzieci, które są obecnie małoletnie.

Dowód: wyrok w sprawie I C 1708/13 k.8;

przesłuchanie wnioskodawczyni k. 1491v-1494, 1565- 1567 v ;

przesłuchanie uczestnika k. 1494-1495v, 1567v-1569;

J. O. przed zawarciem związku małżeńskiego z E. O. był właścicielem spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego o pow. 49,20 m² położonego we W. przy ulicy (...) oraz garażu samochodowego murowanego. Po zawarciu związku małżeńskiego E. O. wprowadziła się do mieszkania męża, gdzie wspólnie zamieszkiwali do 2005 roku.

Dowód: decyzja o przydziale z dnia 2.07.1998r. k. 71-71v;

akt notarialny z dnia 22.09.1997r. k. 85 – 87;

umowa z dnia 13 maja 1997r. k. 88 – 90;

W dniu 7 listopada 2005 roku J. O. sprzedał należący do niego lokal mieszkalny za cenę 95.000 zł. Natomiast garaż wraz z udziałem w prawie użytkowania wieczystego gruntu oraz współwłasności nieruchomości sprzedał za kwotę 12.000 zł w dniu 21 listopada 2005r.

Dowód: akt notarialny z dnia 7.11.2005r. k. 91-93;

akt notarialny z dnia 21.11.2005r. k. 94-97v;

Dnia 14 listopada 2005 roku J. i E. małżonkowie (...) zawarli przedwstępną umowę kupna nieruchomości położonej w T. przy ulicy (...), zabudowanej domem mieszkalnym w zabudowie bliźniaczej o powierzchni 110 m² za cenę 225.000 zł. Kwota 95.000 zł na zakup domu, stanowiąca 42% wartości ceny, pochodziła z majątku osobistego J. O. , tj. ze sprzedaży lokalu mieszkalnego położonego we W. przy ulicy (...) , zaś kwota 130.000 zł pochodziła z kredytu udzielonego stronom przez Bank (...). Do zawarcia definitywnej umowy kupna ww. domu doszło w dniu 6 stycznia 2006 roku. Za środki pochodzące z majątku wspólnego strony przeprowadziły również remont nabytej nieruchomości .

Dowód: akty notarialne z dnia 14.11.2005r. i z dnia 6.01.2006r. k. 98-101, k. 102-105;

przesłuchanie uczestnika k. 1494-1495v, 1567v-1569;

przesłuchanie wnioskodawczyni k. 1491v-1494, 1565-1567v;

Od 2008 roku małżeństwo stron przechodziło kryzys, wobec czego małżonkowie uzgodnili, że dokonają sprzedaży domu przy ulicy (...) w T. i zamieszkają oddzielnie. Umową sprzedaży z dnia 20 stycznia 2011 roku E. i J. O. zbyli ww. nieruchomość za cenę 358.000 zł. Zgodnie z ustaleniami poczynionymi z nabywcami domu, cena sprzedaży została uiszczona w ten sposób, że kwota 133.000 zł została przelana na rachunek bankowy J. O. prowadzony przez Bank (...) S.A., a kwota 55.000 zł przelana na rachunek bankowy E. O. , prowadzony przez Bank (...) S.A. E. O. otrzymała również w gotówce kwotę 5.000 zł. Pozostała kwota została przeznaczona na spłatę kredytu zaciągniętego na zakup tego domu. Strony porozumiały się wówczas, że kwota 133.000 zł która wpłynęła na konto bankowego uczestnika, stanowi zwrot jego nakładu poczynionego uprzednio na dom z majątku osobistego. W tamtym czasie E. O. wraz z dziećmi zamieszkała w wynajętym mieszkaniu, zaś J. O. wyjechał do pracy do Holandii. J. O. postanowił ulokować przekazane na jego konto bankowe środki pieniężne na lokatach bankowych. Z uwagi na to, że korzystniejsze było założenie dwóch lokat po 75.000 zł każda, natomiast uczestnik dysponował środkami w kwocie 133.000 zł, dla uzupełnienia tej kwoty otrzymał

od matki darowiznę w łącznej kwocie 20.000 zł. W dniu 11 lutego 2011 roku J. O. założył dwie lokaty po 75.000 zł w banku (...).

Dowód: akt notarialny z dnia 20.01.2011r. k. 111-113;

przesłuchanie wnioskodawczynie k. 1491v-1494, 1565-1567v;

przesłuchanie uczestnika k. 1494-1495v, 1567v-1569;

zeznania świadka M. O. k. 1224- 1225;

wyciąg z rachunku bankowego J. O. z dnia 3.02.2011r. (wpłata 13.000 zł) k. 1316;

wyciąg z rachunku bankowego J. O. z dnia 27.12.2010r. (wpłata 5.000 zł) k. 1327;

wyciąg z rachunku bankowego J. O. z dnia 11.02.2011r. (przelew na (...)) k. 1314;

wyciąg z rachunku bankowego J. O. z dnia 27.01.2011r.(przelew 133.000 zł) k. 1027;

W 2011 roku strony postanowiły ratować swoje małżeństwo i ponownie zamieszkać razem. W tym celu, w dniu 23 września 2011 roku nabyły wspólnie spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego przy ulicy (...) za cenę 182.270 zł. Aby zgromadzić środki na zakup tego lokalu, J. O. zlikwidował lokaty założone w banku (...), na których miał zgromadzone 153.433,86 zł. Z tych środków przelał w dniu 23 września 2011 roku na konto sprzedającego kwotę 152.000 zł, która stanowiła 83% wartości przedmiotowego lokalu mieszkalnego. Pozostała część ceny została przelana na rachunek sprzedającego z rachunku bankowego E. O. . Ze środków pieniężnych, jakie E. O. otrzymała po sprzedaży domu przy ulicy (...), bez zgody męża, dokonała ona pożyczek na rzecz swojego brata J. W. w kwotach 20.940 zł oraz 1.500 zł. Ponadto za kwotę 13.000 zł zakupiła samochód osobowy marki M. (...). Pozostałą część kwoty, tj. 60.000 zł spożytkowała na bieżące potrzeby, w tym koszty najmu mieszkania oraz rodzinny wyjazd do Ł.. W tym stanie rzeczy, wobec wcześniejszego uzgodnienia z J. O., że z ww. środków uiszczy resztę ceny zakupu mieszkania przy ulicy (...) zaciągnęła pożyczkę u swojego pracodawcy na kwotę 30.000 zł. Aktualna wartość spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego przy ulicy (...) wynosi 214.800zł, wobec czego wartość nakładów pochodzących z majątku osobistego J. O. na ten lokal odpowiada kwocie 178.284 zł.

dowód: akt notarialny z dnia 23.09.2011r. k. 6-7v;

opinia biegłego sądowego z dnia 3.02.2017r. k. 1423-1433;

wyciąg z rachunku bankowego E. O. z dnia 23.09.2011r. k. 1204;

wyciąg z rachunku bankowego E. O. z dnia 20.09.2011r. k. 1205;

przesłuchanie wnioskodawczynie k. 1491v-1494, 1565-1567v;

przesłuchanie uczestnika k. 1494-1495v, 1567v-1569;

W trakcie trwania małżeństwa J. O. nabył samochód osobowy marki F. (...), który następnie sprzedał w dniu 22 marca 2013 roku za cenę 3.000 zł. Środki pochodzące ze sprzedaży tego pojazdu, zostały spożytkowane na zaspokojenie zwykłych potrzeb rodziny.

Dowód: umowa sprzedaży z dnia 22.03.2013r. k. 108;

przesłuchanie uczestnika k. 1494-1495v, 1567v-1569;

Wyrokiem z dnia 18 listopada 2013 roku Sąd Okręgowy w Toruniu rozwiązał małżeństwo stron przez rozwód bez orzekania o winie. Na mocy tego orzeczenia Sąd powierzył E. O. wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnimi

dziećmi stron, ustalając miejsce ich pobytu przy matce oraz ograniczył J. O. wykonywanie władzy rodzicielskiej nad nimi do współdecydowania o istotnych sprawach związanych z wychowywaniem, wykształceniem i leczeniem. Wyrok ten uprawomocnił się 9 grudnia 2013 roku.

Dowód: wyrok z dnia 18.11.2013r. k. 8-8v;

Po rozwodzie E. O. wraz z dziećmi pozostała w mieszkaniu przy ulicy (...). J. O. nadal pracuje w Holandii, do Polski przyjeżdża sporadycznie i korzysta z mieszkania przy ulicy (...). Od września 2011 roku wnioskodawczyni regularnie uiszcza opłaty stałe za przedmiotowy lokal oraz spłaca kredyt normatywny obciążający spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu. Wysokość poniesionych opłat za lokal mieszkalny od czasu uprawomocnienia się wyroku rozwodowego tj. począwszy od dnia 9 grudnia 2013 roku wyniosła łącznie 17.031,74 zł. Wysokość rat płatnych na poczet kredytu normatywnego obciążającego lokal za czas od uprawomocnienia się wyroku rozwodowego, tj. począwszy od dnia 9 grudnia 2013 roku wyniosła łącznie 10.490,01 zł. W grudniu 2017 roku umorzono kredyt normatywny. J. O. nie partycypuje w spłacie ww. kredytu. Począwszy od września 2011 roku, każdego miesiąca J. O. przesyła na rachunek bankowy E. O. kwotę 120 zł na poczet opłat stałych związanych z lokalem przy ulicy (...). Wysokość wpłat dokonanych przez uczestnika z tego tytułu po uprawomocnienia się orzeczenia rozwodowego wyniosła łącznie 6.240 zł.

Dowód: przesłuchanie wnioskodawczyni k.1491v-1494, 1565-1567v;

przesłuchanie uczestnika k. 1494- 1495v,1567v-1569;

wykaz obrotów i obciążeń k. 15-24, k. 1521- 1528, 1633-1661;

W dniu 23 października 2014 roku E. O. sprzedała pojazd marki M. (...) za cenę 5.000 zł. Nie uzgadniała ona z J. O. sprzedaży pojazdu. J. O. nie otrzymał żadnej części środków pieniężnych ze sprzedaży auta.

Dowód: umowa sprzedaży z dnia 23.10.2014r. k. 14-14v;

zaświadczenie z Wydziału Ewidencji i Rejestracji UM T. k. 1513;

przesłuchanie uczestnika k. 1494-1495v, 1567v-1569;

E. O. od stycznia 2011 roku jest zatrudniona na czas nieokreślony w Spółdzielni Mieszkaniowej Na (...) w T. Jej miesięczne wynagrodzenie to 1800 zł netto. Otrzymuje również premie miesięczne w kwocie od 800 do 900 zł netto. W okresie ostatnich kilku miesięcy przyznawano jej premię regularnie. Otrzymuje także okolicznościowe premie kwartalne oraz alimenty od uczestnika na rzecz małoletnich dzieci w wysokości 800 zł miesięcznie. Wnioskodawczyni spłaca kredyt z ostatecznym terminem spłaty do 2026 roku, którego miesięczna rata wynosi 837 zł. Na utrzymanie siebie i dzieci przeznacza miesięcznie około 2.000 zł, nie wliczając w to kosztów zakupu odzieży.

Dowód: przesłuchanie wnioskodawczyni k. 1491v- 1494, 1565-1567v;

J. O. żyje i pracuje w Holandii. Wynajmuje tam mieszkanie (okoliczność bezsporna).

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o zgromadzone w sprawie dokumenty, a zwłaszcza wyrok rozwodowy, odpisy aktów stanu cywilnego, umowy sprzedaży nieruchomości sporządzone w formie aktu notarialnego, wyciągi z rachunków bankowych stron, umowy sprzedaży pojazdów marki F. (...) i M. (...), wyciągi ze Spółdzielni Mieszkaniowej dotyczące wysokości i faktu uiszczania opłat za lokal przy ulicy (...) oraz rat kredytu normatywnego, opinię biegłego sądowego z zakresu wyceny nieruchomości, a także częściowo przesłuchanie stron oraz zeznania świadka M. O..

Sąd nie znalazł podstaw dla odmówienia wiarygodności tym dokumentom, zwłaszcza, że w przeważającej mierze stanowiły one dokumenty urzędowe, bądź sporządzone przez powołane do tego osoby i organy w zakresie ich kompetencji.

Co do zasady na wiarę zasługiwały także zeznania M. O. , albowiem były rzeczowe i korespondowały z pozostałymi dowodami, w tym zwłaszcza wyciągami z rachunków bankowych oraz relacjami uczestnika J. O.. Powyższe względy zdecydowały o tym, że Sąd dał wiarę twierdzeniom świadka odnośnie udzielonej synowi – J. O. , darowizny w kwocie 20.000 zł oraz pochodzenia środków pieniężnych na zakup spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu przy Ś. 6d/135. Sąd nie dał wiary M. O. w zakresie , w jakim opisywała ona zachowanie wnioskodawczynie mające polegać na trwonieniu przez nią majątku wspólnego stron . Zeznania świadka pozostają bowiem w sprzeczności z resztą materiału dowodowego, a nadto należy je potraktować jako subiektywną oceną świadka, wynikającą z niechęci do byłej synowej i jej obecnych relacji z uczestnikiem. Z analogicznych względów Sąd nie oparł się przy dokonywaniu ustaleń faktycznych na zeznaniach świadków D. K. , M. S. oraz A. G. (k.1225, 1394,1396v) uznając że nie miały one istotnego znaczenia dla rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie. Z relacji tych świadków wynikało ich osobiste nastawienie do stron. Ponadto świadkowie w przeważającej mierze nie dysponowali bezpośrednimi informacjami co do stosunków majątkowych panujących między stronami w trakcie trwania małżeństwa i opierali się na relacjach zasłyszanych od uczestnika i wnioskodawczynie.

Sąd uznał za przydatną opinię biegłego sądowego z zakresu (...), jako że była ona jasna, spójna i rzeczowa, a nadto nie była podważana przez żadną ze stron, do czego i sąd nie znalazł podstaw. Sąd miał przy tym na względzie, że biegły sporządził tę opinię zgodnie z posiadanym wykształceniem i doświadczeniem życiowym.

Od chwili ustania wspólności ustawowej do majątku, który był nią objęty, jak również do podziału tego majątku, stosuje się odpowiednio przepisy o wspólności majątku spadkowego i o dziale spadku (art. 46 kro) . W postępowaniu o podział majątku wspólnego po ustaniu wspólności majątkowej między małżonkami sąd rozstrzyga także o żądaniu ustalenia nierównych udziałów małżonków w majątku wspólnym oraz o tym, jakie wydatki, nakłady i inne świadczenia z majątku wspólnego na rzecz majątku osobistego lub odwrotnie podlegają zwrotowi (art. 567 § 1 kpc). Do postępowania o podział majątku wspólnego po ustaniu wspólności majątkowej między małżonkami, a zwłaszcza do odrębnego postępowania w sprawach wymienionych w paragrafie pierwszym stosuje się odpowiednio przepisy o dziale spadku (art. 567 § 3 kpc), te zaś odsyłają do przepisów o zniesieniu współwłasności (art. 688 kpc). Zgodnie z zasadą wyrażoną w art. 684 kpc (odpowiednio stosowanym na podstawie art. 567 § 3 kpc) w sprawie o podział majątku wspólnego , sąd z urzędu ustala skład i wartości majątku wspólnego byłych małżonków (tak Sądu Najwyższego w postanowieniu z dnia 18 października 2002 r., sygn. akt V CZ 129/02), przy czym sąd ustala skład majątku wspólnego według stanu z chwili ustania wspólności małżeńskiej, zaś jego wartość według cen z chwili dokonywania podziału (uchwała pełnego składu Izby Cywilnej Sądu Najwyższego z dnia 15 grudnia 1969 r., sygn. akt III CZP 12/69 i uchwała Sądu Najwyższego z dnia 27 września 1974 r., sygn. akt III CZP 58/74).

Zasadą jest, że oboje małżonkowie mają równe udziały w majątku wspólnym (art. 43 § 1 kro), jednakże z ważnych powodów każdy z małżonków może żądać, ażeby ustalenie udziałów w majątku wspólnym nastąpiło z uwzględnieniem stopnia, w którym każdy z nich przyczynił się do powstania tego majątku (§ 2), a przy ocenie, w jakim stopniu każdy z małżonków przyczynił się do powstania majątku wspólnego, uwzględnia się także nakład osobistej pracy przy wychowaniu dzieci i we wspólnym gospodarstwie domowym (§ 3).

W pierwszej kolejności Sąd ustalił skład majątku wspólnego stron. Jak wynika z powyższych rozważań prawnych, sąd ustala skład majątku wspólnego według stanu z chwili ustania wspólności małżeńskiej, zaś jego wartość według cen z chwili dokonywania podziału. W tym stanie rzeczy nie można było podzielić twierdzeń wnioskodawczynie tak co do składników majątku wspólnego , jak też ich wartości. Wnioskodawczynie wskazywała bowiem, że w skład majątku wspólnego wchodzi spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego przy ulicy (...) w T. oraz dwa samochody osobowe. Jednocześnie wartość przedmiotowego prawa określiła na kwotę 182.270 zł, a zatem kwotę za jaką strony nabyły to prawo w 2011 roku. Mając jednak na względzie, że wartość majątku wspólnego powinna zostać ustalona według cen z chwili dokonywania podziału, Sąd zasięgnął w tej kwestii opinii biegłego sądowego z zakresu wyceny

nieruchomości. Oczywiście jest bowiem, że w przypadku takich składników majątkowych jak nieruchomości, upływ czasu pomiędzy ich nabyciem a podziałem powoduje zmianę wartości nieruchomości. Takie też stanowisko zajęli biegły w swojej opinii, wyceniając spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego przy ulicy (...) w T. na kwotę 214.800 zł. Żadna ze stron nie wykazała, kto miał ponieść nakład w wysokości 4.000 zł, wobec czego nie doszło do odliczenia tej kwoty od wartości powyższego prawa.

Z uwagi na umorzenie z grudniem 2017 roku kredytu normatywnego Sąd jedynie dodatkowo wyjaśnia, że nie przychylił się do żądania wnioskodawczyni i ustalając wartość spółdzielczego własnościowego prawa nie uwzględniłby pozostałego do spłaty kredytu normatywnego obciążającego ten lokal. W tej kwestii Sąd podzielił stanowisko wyrażone przez Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 26 stycznia 2017 roku w sprawie I CSK 56/16, zgodnie z którym „w postępowaniu o podział majątku wspólnego po ustaniu ustawowej wspólności majątkowej sąd - ustalając wartość wchodzącego w skład majątku wspólnego spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego, obciążonego hipoteką zabezpieczającą udzielony małżonkom kredyt bankowy - uwzględnia wartość rynkową tego prawa, **z pominięciem wartości obciążenia hipotecznego**”. Należy dostrzec, że zgodnie z treścią umowy kupna - sprzedaży spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu przy ulicy (...), strony zgodnie przejęły na siebie obowiązek spłaty kredytu normatywnego obciążającego ten lokal. Zdaniem Sądu, powyższe zobowiązanie miało charakter solidarny i osobisty. W tym stanie rzeczy, podział majątku wspólnego, w tym przyznanie prawa do lokalu jednemu z małżonków, nie rzutuje w jakikolwiek sposób na utrzymywanie się solidarnego i osobistego zobowiązania obojga małżonków do spłaty kredytu normatywnego także po dokonaniu podziału majątku wspólnego. Oznacza to, że przyznanie wnioskodawczyni tego prawa, z uwzględnieniem wartości przedmiotowego kredytu normatywnego, nie spowodowałoby wygaśnięcia zobowiązania uczestnika do spłaty kredytu ze względu na otrzymanie przez niego stosownej spłaty. Nawet bowiem po dokonaniu podziału majątku i przyznaniu tego prawa wnioskodawczyni małżonkowie nadal pozostaliby zobowiązani solidarnie za spłatę tego kredytu. Wobec powyższego Sąd nie uznałby za zasadne uwzględnienie przy szacowaniu wartości spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu przy Ś. istniejącego kredytu normatywnego, uznając, że tym zakresie strony dysponowałyby stosownymi instrumentami procesowymi, w tym zwłaszcza roszczeniem regresowym.

Sąd nie podzielił również zdania wnioskodawczyni w przedmiocie uznania za składniki majątku wspólnego samochodów marki F. (...) i M. (...). Przede wszystkim trzeba zauważyć, że sama wnioskodawczyni wskazywała, że oba pojazdy zostały zbyt, a więc de facto miała na celu rozliczenie należności z tytułu ich sprzedaży. Przedmiotem podziału mogą być jedynie przedmioty majątkowe, które były objęte wspólnością w chwili jej ustania i które nadal znajdują się w majątku małżonków. Muszą one istnieć w dacie dokonywania podziału. Odnosząc się do faktu sprzedaży pojazdu marki F. (...), trzeba zauważyć, że do jego zbycia doszło w dniu 22 marca 2013 roku, czyli w trakcie trwania między stronami wspólności majątkowej. W przeciwieństwie do twierdzeń wnioskodawczyni, pojazd ten nie został sprzedany za cenę 5.000 zł, lecz jak wynika z treści umowy sprzedaży – za cenę 3.000 zł. Co więcej, zgodnie ze stanowiskiem uczestnika, cała suma uzyskana z tego tytułu została przeznaczona na bieżące potrzeby rodziny. Wnioskodawczyni natomiast nie zdołała wykazać w toku postępowania, że J. O. spożytkował te środki w sposób odmienny, który uzasadniałby ich rozliczenie przy podziale majątku. Należy zauważyć, że za wiarygodnością twierdzeń uczestnika przemawiał fakt zbycia pojazdu w trakcie trwania wspólności między stronami oraz okoliczność, że kwota 3.000 zł stanowi sumę którą z łatwością można spożytkować na zwykłe, codzienne potrzeby czteroosobowej rodziny. Przy podziale majątku wspólnego nie uwzględnia się tych wspólnych składników majątkowych, które w czasie trwania wspólności ustawowej zostały zużyte zgodnie z prawem.

Odmienne jednak należało ocenić fakt zbycia przez E. O. pojazdu marki M. (...). Do sprzedaży tego pojazdu doszło bowiem w dniu 23 października 2014 roku, a zatem już po ustaniu między stronami wspólności majątkowej. Jak wynika z treści umowy sprzedaży oraz twierdzeń samej wnioskodawczyni, z tytułu zbycia tego pojazdu otrzymała kwotę 5.000 zł. Jednocześnie sama przyznała, że przeznaczyła tę kwotę na bieżące potrzeby i nie podzieliła się nią z uczestnikiem. W przypadku składników majątkowych wchodzących w skład majątku wspólnego w dniu ustania tej wspólności, następnie zbytych bezprawnie przez jedno z małżonków przed podziałem majątku wspólnego – sąd powinien w podziale majątku uwzględnić te składniki (tak m.in. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 15 października

1962r. I CO 22/62, z dnia 15 grudnia 1969r. III CZP 12/69, orzeczenie z dnia 16 marca 1994r. II CRN 31/94). W tym przypadku podział majątku nie obejmuje danego przedmiotu, gdyż na skutek zbycia został on wyłączony z podziału in natura. Przedmiotem rozliczeń będzie natomiast odpowiednia suma pieniężna, czyli w niniejszej sprawie kwota 5.000 zł. Wprawdzie uczestnik kwestionował cenę za którą bez jego zgody został zbyty pojazd marki M. (...), jednakże nie wykazał aby rzeczywista wartość tej transakcji była lub powinna być wyższa, wobec czego sąd nie znalazł podstaw dla uwzględnienia jego twierdzeń i przyjął wartość wskazywaną przez wnioskodawczynię. Zdaniem Sądu, wnioskodawczyni powinna rozliczyć się z uczestnikiem z uzyskanej z tytułu sprzedaży korzyści, wobec czego Sąd uwzględnił tę wartość jako składnik majątku wspólnego, przyznając ją następnie wnioskodawczyni z obowiązkiem spłaty uczestnika.

Dokonując ustaleń w przedmiocie składu majątku wspólnego stron, Sąd przyznał rację uczestnikowi, który zażądał rozliczenia kwot jakie wnioskodawczyni bez zgody męża pożyczyła swojemu bratu J. W. w trakcie trwania wspólności ustawowej. Zarówno z dokumentów w postaci wyciągów z rachunku bankowego jak i zeznań samej wnioskodawczyni wynika, że wnioskodawczyni w dniu 31 stycznia 2011 roku udzieliła bratu pożyczki w kwotach 20.940 zł oraz 1.500 zł i nadal nie otrzymała jej zwrotu. Wobec powyższego Sąd uznał, że wierzytelność z tytułu zwrotu ww. kwoty wchodzi w skład majątku wspólnego stron, czemu dał wyraz w punkcie I sentencji.

W punkcie II postanowienia Sąd oddalił żądanie uczestnika ustalenia nierównych udziałów stron w majątku wspólnym. Szczegółowa analiza zgromadzonego materiału dowodowego nie potwierdziła stanowiska uczestnika, jakoby wnioskodawczyni miała trwonić majątek wspólny i nie przyczynić się do jego powstania. W szczególności o takim stanie rzeczy nie mogła świadczyć okoliczność, że osobą która w głównej mierze pracowała zarobkowo na zaspokojenie potrzeb rodziny był uczestnik. Zgromadzone dowody wskazują bowiem, że strony zgodnie ustaliły, że głównym zadaniem wnioskodawczyni będzie zajmowanie się domem i dziećmi. Uczestnik przez cały okres małżeństwa akceptował taki stan rzeczy i nie wykazał tego, że wnioskodawczyni mogła pracować, ale nie chciała. Co więcej – uczestnik załatwiał jej fikcyjne zatrudnienie po to, aby nadal pełniła obowiązki domowe. Ponadto nie można zarzucić wnioskodawczyni, że przez cały okres trwania małżeństwa nie podejmowała pracy zarobkowej. K., w tym nieprzerwanie od 2011 roku podejmowała zatrudnienie. Natomiast przy ocenie, w jakim stopniu każdy z małżonków przyczynił się do powstania majątku wspólnego, uwzględnia się także nakład osobistej pracy przy wychowaniu dzieci i we wspólnym gospodarstwie domowym. Uczestnik nie wykazał także, aby wnioskodawczyni rzeczywiście trwoniła majątek wspólny. Zdaniem Sądu jego twierdzenia pozostają w tym zakresie nieudowodnione. Z pewnością nie zdołały ich potwierdzić przedkładane przez strony wyciągi z rachunków bankowych, albowiem nie wskazują one na istnienie jakichś szczególnych, zbędnych wydatków. Nie dziwi przy tym fakt wypłacania przez wnioskodawczynię z bankomatu kilkakrotnie w tygodniu kwot po 100 – 200 zł, jako że wymaga tego utrzymanie domu i dzieci oraz codzienne przygotowywanie posiłków dla rodziny i opłacanie bieżących rachunków i potrzeb rodziny. Sąd nie dostrzegł również, aby wśród wydatków czynionych przez E. O. znajdowały się drogie kosmetyki czy ubrania. Powyższego nie zmienia również ani fakt zakupu obrusu firmy (...) za kwotę ponad 2.000 zł ani sporadycznego dokonywania przez wnioskodawczynię opłat rzędu około 500 zł na poczet czynszu matki. Trzeba dostrzec, że nie były to powtarzalne czy regularne sytuacje, miały one miejsce zaledwie kilkakrotnie w ciągu 14 lat małżeństwa. Ponadto obrus z firmy (...) służył całej rodzinie podczas większych uroczystości. Mając na względzie, że odejście od zasady wyrażonej w art. 43 § 1 kro może nastąpić tylko w wyjątkowych wypadkach, Sąd nie uwzględnił żądania J. O. i orzekł jak w punkcie II sentencji.

W punkcie III postanowienia Sąd, zgodnie z żądaniem J. O., dokonał rozliczenia poczynionego przez niego nakładu z majątku osobistego na majątek wspólny stron. W niniejszej sprawie sam fakt poczynienia przez uczestnika rzeczonych nakładów okazał się być bezsporny. Wnioskodawczyni przyznała bowiem, że uczestnikowi należy się zwrot środków jakie przeznaczył ze sprzedaży należącego do jego majątku osobistego lokalu mieszkalnego we W. przy ulicy (...) na zakup domu położonego w T. przy ulicy (...). Jednocześnie wnioskodawczyni uznała ten nakład do kwoty 95.000 zł, a zatem kwoty równej cenie za jaką uczestnik zbył ten lokal w 2005 roku. Z takim stanowiskiem nie można się jednak zgodzić. Sąd orzekający w niniejszej sprawie w pełni bowiem aprobuje utrwalone w doktrynie i judykaturze stanowisko, zgodnie z którym należy uwzględnić wartość rynkową takiego nakładu z chwili dokonywania rozliczeń.

Orzekając o zwrocie wydatków i nakładów, sąd powinien uwzględnić wartość istniejącą w chwili dokonywania tych rozliczeń. Chcąc ustalić wartość tych nakładów należy najpierw ustalić ułamkowy udział nakładów uczestnika w wartości domu z czasu jego nabycia, a następnie obliczyć ten sam ułamkowy udział w wartości domu według cen rynkowych. Co istotne w niniejszej sprawie mamy do czynienia ze zjawiskiem surogacji wielokrotnej, albowiem ostatecznie, w wyniku zbycia domu przy ulicy (...), uczestnik poczynił nakłady również na spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu przy ulicy (...) w T.. Ponadto, zgodnie z poczynionymi przez Sąd ustaleniami, poza środkami pochodzącymi ze sprzedaży mieszkania we W. do majątku osobistego uczestnika, który został następnie przeznaczony na zakup ww. prawa, weszła również kwota 20.000 zł którą otrzymał w darowiznie od matki M. O. . Przeznaczając ze swojego majątku osobistego kwotę 95.000 zł na zakup domu o wartości 225.000 zł, uczestnik pokrył 42 % wartości tego domu. W chwili zbycia dom osiągnął wartość 358.000 zł, z czego 42% to kwota 150.360 zł. Taką też kwotę uczestnik powinien otrzymać tytułem zwrotu swojego nakładu. Uczestnik otrzymał jednak z tego tytułu kwotę 133.000 zł, co jak sam potwierdza, w pełni zaakceptował. Następnie w drodze darowizny uzyskał od matki 20.000 zł , która to kwotę przeznaczył na założenie dwóch lokat po 75.000 zł. Chcąc nabyć spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu przy ulicy (...), uczestnik zlikwidował obie lokaty, a następnie przelał na rzecz zbywcy kwotę 152.000 zł. Bez wątplenia środki te pochodziły z jego majątku osobistego i stanowiły nakład na majątek wspólny stron. Kwota 152.000 zł stanowiła 83% wartości zakupionego prawa. Skoro obecnie wartość tego prawa wynosi 214.800 zł, to nakład uczestnika z jego majątku osobistego na majątek wspólny wyniósł 178.284 zł (83% od wartości 214.800 zł) .

W tym miejscu, na marginesie jedynie, Sąd wskazuje, że rozważał możliwość zakwalifikowania spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu przy ulicy (...) jako majątku osobistego uczestnika z uwagi na znaczną dysproporcję środków jakie pochodziły z majątku osobistego J. O. i majątku wspólnego stron. W judykaturze prezentowana jest bowiem linia orzecznicza zgodnie z którą, „W wypadku nabycia prawa ze środków pochodzących z majątku odrębnego oraz częściowo z majątku wspólnego, **o wejściu do majątku odrębnego lub wspólnego decydować winna wielkość zaangażowanego majątku**. Jeżeli więc przeważa i to znacznie wartość majątku odrębnego, to przedmiot nabycia nie wchodzi do każdego z majątków (wspólnego i odrębnego) w częściach ułamkowych proporcjonalnie do zaangażowanych środków, lecz powinien stanowić składnik majątku odrębnego z obowiązkiem rozliczenia się wobec współmałżonka z wartości zaangażowanego majątku wspólnego” (tak m.in. Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 6 kwietnia 2016 roku w sprawie IV CSK 385/15). W ocenie Sądu bardziej przekonujące jest jednak odmienne stanowisko, które zajął w tej kwestii Sąd Najwyższy, jeszcze pod rządem kodeksu rodzinnego z 1950r. w uchwale z 13 listopada 1962r. w sprawie III CO 2/62 - przyjmując, że nieruchomości nabyta przez jednego z małżonków w czasie trwania małżeństwa stanowi majątek wspólny także wówczas, gdy poza funduszem należącym do wspólności ustawowej część pieniędzy użytych na kupno nieruchomości stanowiła majątek osobisty poszczególnych małżonków, chyba że co innego wynika z treści czynności prawnej. Pogląd ten został podtrzymany przez Sąd Najwyższy pod rządem Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego. W wyroku z 17 maja 1985r. w sprawie III CRN 119/85 Sąd Najwyższy podkreślił, że pojęcia surogacji nie można interpretować tak szeroko, by każde zaangażowanie środków pieniężnych pochodzących z majątku nieobjętego wspólnością ustawową musiało prowadzić do traktowania nabytego przedmiotu majątkowego za stanowiący w całości lub odpowiedniej części składnik majątku osobistego małżonka. Jeżeli środków należących do majątku osobistego jednego z małżonków użyto na częściowe zaspokojenie ceny nabycia, a resztę tej ceny uiszczono z funduszy dorobkowych, to nabyty przedmiot stanowi majątek wspólny. Małżonek zaś który na nabycie użył środków należących do jego majątku osobistego mógłby tylko żądać ich zwrotu na podstawie art. 45 kro. Jednocześnie Sąd dostrzegł, że również sam uczestnik nie kwestionował w żaden sposób przynależności spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu przy Ś. 6d/135 do majątku wspólnego stron, żądając jedynie rozliczenia poczynionych nakładów. Także z treści umowy sprzedaży tego prawa wynika, że strony dokonywały jego nabycia do majątku wspólnego. Nie bez znaczenia pozostaje też sposób dotychczasowego użytkowania tego lokalu, w którym od momentu nabycia zamieszkuje głównie wnioskodawczyni z dziećmi, co świadczy o tym, że lokal ten miał przede wszystkim służyć potrzebom rodziny i stanowić miejsce wychowywania małoletnich dzieci.

W punkcie IV postanowienia Sąd orzekł o nakładach poczynionych na wspólny lokal przez wnioskodawczynię, a obejmujących opłaty za lokal oraz raty kredytu normatywnego obciążającego lokal. Sąd nie podzielił przy tym stanowiska uczestnika, że skoro większość czasu przebywa w Holandii to kredyt normatywny obciążający lokal

przy ulicy (...) powinna spłacać wnioskodawczyni oraz , że z tożsamyh względów powinien on partycypować w opłatach za lokal jedynie w 1/4 części, uznając tym samym zgłoszone przez wnioskodawczynię roszczenie za częściowo uzasadnione. Uczestnik kwestionował swój obowiązek uiszczania wspomnianych wydatków, argumentując, że w zasadzie od 2011 roku nie przebywa w przedmiotowym lokalu. Podkreślić jednak należy, że zgodnie z art. 207 kc pożytki i inne przychody z rzeczy wspólnej przypadają współwłaścicielom w stosunku do wielkości udziałów. W takim samym stosunku współwłaściciele ponoszą wydatki i ciężary związane z rzeczą wspólną. Zbliżone uregulowanie zawiera także art. 686 kpc - „w postępowaniu działowym sąd rozstrzyga także o (...) jak również o wzajemnych roszczeniach pomiędzy współspadkobiercami z tytułu posiadania poszczególnych przedmiotów spadkowych, pobranych pożytków i innych przychodów, poczynionych na spadek nakładów i spłaconych długów spadkowych”. Należy przy tym wskazać, zgadzając się z poglądem Sądu Najwyższego wyrażonym w postanowieniu z 1.12.2011r. w sprawie I CSK 78/11, że „(...) rozstrzygnięcie o tych roszczeniach wymienionych w art. 686 kpc nie należy do istoty postępowania działowego (o podział majątku wspólnego) – między spadkobiercami (byłymi małżonkami), sam fakt rozpoznania tych roszczeń z tytułu poczynionych nakładów na majątek objęty wspólnością w postępowaniu nieprocesowym nie uzasadnia stosowania do reguł rządzących rozstrzygnięciem tych roszczeń zasad odmiennych od tych, jakie rządzą rozstrzygnięciem tych roszczeń w procesie (...)”. W ocenie Sądu wnioskodawczyni wykazała zarówno fakt , jak i wysokość poniesionych w tym zakresie kwot, przedkładając szczegółowe wyciągi ze Spółdzielni Mieszkaniowej. Roszczenie wnioskodawczyni nie mogło jednak zostać uwzględnione w części w jakiej obejmowało opłaty za okres poprzedzający uprawomocnienie się wyroku rozwodowego. Do tego czasu bowiem między stronami istniał ustrój wspólności majątkowej. Wobec tego, że wnioskodawczyni nie wykazała, aby środki pieniężne przeznaczone na regulowanie tych opłat pochodziły z jej majątku osobistego, należało przyjąć, że stanowiły one majątek wspólny stron. Odmienne natomiast należało potraktować fakt regulowania przez wnioskodawczynię opłat za okres po ustaniu wspólności majątkowej, bowiem w tym zakresie E. O. czyniła już wydatki na majątek wspólny stron ze swojego majątku osobistego. Z przedłożonych dokumentów wynika bezspornie, że wydatki te były pokrywane w przeważającej mierze przez E. O., gdyż uczestnik przekazywał jej na ten cel zaledwie 120 zł miesięcznie. Jak wynika z przedłożonych przez wnioskodawczynię dokumentów po uprawomocnieniu się orzeczenia rozwodowego (9.12.2013r.) wnioskodawczyni uiściła na poczet opłat za lokal łącznie kwotę 17.031,74 zł i dotyczyło to jedynie opłat stałych . Sąd uznał bowiem , że opłaty ruchome obciążają wyłącznie wnioskodawczynię jako faktycznego użytkownika lokalu mieszkalnego . Podobna sytuacja miała miejsce odnośnie kredytu normatywnego, którego raty należało traktować jako nakład wnioskodawczyni z majątku osobistego na majątek wspólny stron od daty uprawomocnienia się orzeczenia rozwodowego. Od 9 grudnia 2013 roku wnioskodawczyni uiściła na poczet tego kredytu łącznie 10.490,01 zł.

W punkcie V sentencji, Sąd orzekł o sposobie podziału majątku wspólnego stron. W przedmiotowej sprawie wolę przyznania lokalu na własność wyraziła zarówno wnioskodawczyni jak i uczestnik postępowania. Sąd miał jednak na względzie dotychczasowy sposób korzystania z tego lokalu oraz fakt, że J. O. na co dzień mieszka i pracuje w Holandii, a do Polski przyjeżdża sporadycznie. Zresztą również sam uczestnik nie kwestionował, że lokal ten służyłby mu jedynie w czasie jego pobytu w Polsce, a ostatecznie miałby zostać przeznaczony dla dzieci stron. Sąd wziął pod uwagę, że w lokalu tym od początku jego nabycia mieszka wnioskodawczyni wraz z małoletnimi dziećmi. Tam znajduje się obecnie ich centrum życiowe. Co więcej zgodnie z wyrokiem rozwodowym , to właśnie wnioskodawczyni została powierzona władza rodzicielska nad dziećmi. Konieczność opuszczenia przez wnioskodawczynię tego lokalu wiąże się zatem ze zmianą całego dotychczasowego otoczenia, w tym szkół i sąsiadów, również przez małoletnie dzieci. Za przyznaniem lokalu wnioskodawczyni przemawiał również fakt, że uzyskuje ona regularne dochody i posiada zdolność kredytową , która pozwoli jej w relatywnie nieodległym terminie spłacić uczestnika. Natomiast o przyznaniu na rzecz wnioskodawczyni wierzytelności z tytułu umowy pożyczki oraz kwoty uzyskanej ze zbycia pojazdu M. (...) zadecydowała okoliczność, że E. O. dokonała tych rozporządzeń – pożyczki środków pieniężnych i sprzedaży pojazdu , bez wiedzy i zgody męża, nie rozliczając się z nim z uzyskanych kwot.

Rozliczenia z tytułu spłaty i poniesionych nakładów Sąd dokonał w punkcie VI postanowienia. Miał przy tym na względzie, że łączna wartość przyznanych wnioskodawczyni składników majątku wyniosła 242.240 zł. Opłaty stałe związane z lokalem mieszkalnym , stanowiące nakłady z majątku osobistego wnioskodawczyni na majątek wspólny stron w kwocie 17.031,74 zł , obciążały strony po połowie, a zatem uczestnik winien uiścić z tego tytułu kwotę 8.515,87

zł. Wpłacając miesięcznie po 120 zł na ten cel, co nie było kwestionowane przez wnioskodawczynię, uczestnik uregulował swoje zobowiązanie jedynie do kwoty 6.240 zł. W tym stanie rzeczy uczestnik winien jeszcze rozliczyć się z wnioskodawczynią poprzez zapłatę na jej rzecz kwoty 2.275,87 zł (8.515,87 zł – 6.240 zł = 2.275,87 zł). Dodatkowo skoro wnioskodawczyni poniosła też nakład z majątku osobistego na majątek wspólny stron w postaci ponoszonych od 9 grudnia 2013 roku opłat z tytułu kredytu normatywnego w łącznej wysokości 10.490,01 zł, to uczestnik winien rozliczyć się z wnioskodawczynią poprzez zapłatę na jej rzecz połowy tej kwoty, tj. 5.245 zł. Z kolei nakłady uczestnika wyniosły 178.284 zł, co znalazło odzwierciedlenie w punkcie III postanowienia. Po dokonaniu potrąceń tych nakładów, wartość spłaty przypadającej od wnioskodawczyni na rzecz uczestnika wyniosła 198.618,23 zł.

Wobec powyższego wnioskodawczyni winna zapłacić na rzecz uczestnika kwotę 210.262 zł (178.284 zł – nakład uczestnika z jego majątku osobistego na majątek wspólny plus 18.258 zł – połowa pozostałej wartości lokalu mieszkalnego tj. 214.800 zł -178.284 zł =36.516 zł, 36.516 zł : 2 =18.258 zł plus 2.500 zł – połowa wartości uzyskanej ze sprzedaży przez wnioskodawczynię M. (...) plus 11.220 zł – połowa wartości pożyczki udzielonej przez wnioskodawczynię jej bratu = 210.262 zł). Uczestnik winien natomiast zapłacić na rzecz wnioskodawczyni kwotę 7.520,87 zł (2.275,87 zł plus 5.245 zł = 7.520,87 zł). Reasumując E. O. jest zobowiązana spłacić J. O. kwotą łączną 202.741,13 zł .

Równocześnie Sąd nie znalazł podstaw dla uwzględnienia wniosku E. O. o rozłożenie kwoty spłaty na trzy roczne raty, albowiem z uwagi na znaczną wysokość spłaty i tak niezbędne będzie uzyskanie przez nią większego kredytu. Uczestnik natomiast pozostaje bez lokalu, w którym mógłby zatrzymać się podczas pobytów w kraju, wobec czego sposób spłaty powinien uwzględniać także i jego interesy i pozwalać na możliwość jak najszybszego nabycia własnego lokalu. W ocenie Sądu termin trzech miesięcy na uregulowanie zobowiązania wynikającego z płatności pierwszej raty w wysokości 30.000 zł jest wystarczający i opiera się na deklaracjach samej wnioskodawczyni twierdzącej w toku postępowania, że taką kwotą do spłaty będzie dysponowała w powyższym terminie. Druga rata w wysokości 172.741,13 zł winna być zapłacona w terminie półtora roku od daty uprawomocnienia się postanowienia i ten czas, w opinii sądu, jest wystarczający dla załatwienia formalności i uzyskania kredytu, o czym Sąd orzekł kierując się treścią art. 212 § 3 kc, orzekając jednocześnie o odsetkach.

Z uwagi na przyznanie lokalu na własność wnioskodawczyni, Sąd w punkcie VII postanowienia nakazał uczestnikowi aby opuścił, opróżnił oraz wydał wnioskodawczyni lokal będący przedmiotem spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu, położony w T. przy ulicy (...). Jednocześnie, mając na względzie dyspozycję art. 14 ust. 1 i 3 Ustawy o ochronie praw lokatorów i mieszkaniowym zasobie gminnym, po rozważeniu sytuacji materialnej i rodzinnej uczestnika oraz faktu, że J. O. przebywa w przedmiotowym lokalu jedynie sporadycznie - w trakcie swojego pobytu w Polsce - Sąd w punkcie VIII sentencji orzekł o braku uprawnienia uczestnika do lokalu socjalnego.

W punkcie IX postanowienia Sąd oddalił pozostałe wnioski stron. Przede wszystkim Sąd nie uwzględnił żądania wnioskodawczyni rozliczenia nakładów jakie miała ponieść uiszczając w latach 1999 – 2005 czynsz za należący do uczestnika lokal mieszkalny przy ulicy (...) we W.. W ocenie Sądu powyższe żądanie nie zostało udowodnione, wnioskodawczyni nie załączyła żadnego potwierdzenia regulowania tych należności ani pochodzenia środków z których były one pokrywane. W szczególności jednak, nie sposób uznać za nakłady z majątku wspólnego stron na majątek osobisty uczestnika opłat za lokal mieszkalny uczestnika, w którym małżonkowie zamieszkali wspólnie po ślubie i które służyło im do zaspokajania zwykłych potrzeb rodziny. Analogicznie Sąd nie podzielił również żądania uczestnika rozliczenia kwoty 500 zł, która miała zostać przeznaczona na początku trwania małżeństwa z majątku wspólnego stron na zaspokojenie rzekomego długu wnioskodawczyni. Zdaniem Sądu twierdzenie uczestnika nie zostało poparte żadnymi dowodami, wobec czego nie mogło zostać uwzględnione. Oddalono także żądanie wnioskodawczyni rozliczenia kwot, które wpływały na rachunek bankowy wspólny J. O. i jego matki M. O., bowiem nie zostało wskazane jakie kwoty mają podlegać temu rozliczeniu na datę prawomocności wyroku rozwodowego, a co za tym idzie nie udowodniono, które kwoty pochodziły od uczestnika, a które od współposiadacza rachunku.

Na marginesie należy jeszcze zauważyć , że nie dokonywano analizy rachunku walutowego uczestnika pod kątem rozliczenia kwot tam wpłacanych , bowiem nie złożono stosownego wniosku w tym zakresie.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 520§ 1 k.p.c. Na wynagrodzenie biegłego sądowego każda ze stron uiściła zaliczkę w wysokości 1.000 zł , zatem każdej ze stron sąd zwrócił po 600,38 zł , bowiem wynagrodzenie biegłego wyniosło 799,25 zł.